

Savn til Hadsund. Banen skal gives samme Sporvidde som de jydsk Statsbaner, med hvilke den skal sættes i Forbindelse, og den skal bygges som en let Lokomotivbane. Anlægssummen for Banen er tilveiebragt ved privat Aktietegning, og de Betingelser, som man ønsker fra Statens Side, ere netop de samme som dem, under hvilke Odense-Bogensbanen blev vedtagen.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Brændevin.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2436 fg., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 893 fg.).

Udenfor de af Udvalget i Betænkningen stillede Ændringsforslag vare ingen saadanne fremskomne.

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Zauber): Som det vil ses af Betænkningen har hele Udvalget tilladt sig at henstille til Regeringen, at Regeringen saa snart som muligt forelægger Rigsdagen et Lovforslag om Udbyttebestatning af Brændevin. De Grunde, som tale derfor, ere fremsatte i Betænkningen, og jeg skal derfor tillade mig at opfordre den høitærede Minister til at udtale sig om dette Spørgsmaal; det staar selvfølgelig i nær Forbindelse med denne Lov; thi dersom der var Udbyttebestatning af Brændevin, vilde man være fri for alle mulige Vanskeligheder med Hensyn til, hvor stor Udførselsgodtgjørelsen skulde være, saa kunde Udførselsgodtgjørelsen sættes til samme Beløb som Afgiften. Men desværre er man jo nødt til at udtæde en Lov om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel, inden der kan være Mulighed for at faae en Lov om Udbyttebestatning gennemført i Rigsdagen. Fra dette Synspunkt har Udvalget været enigt om at maatte anbefale Ætinget at gaa ind paa nærværende Lovforslag ialtsald med Ændringer. — Flertallet lægger navnlig Vægt paa to Punkter. Det ene er Afgiftens Størrelse, det andet er den Maade, hvorpaa Afgiften paalægges i Lovforslaget. Hvad Afgiftens Størrelse angaar skal jeg ikke trætte Ætinget med at gentage de

Beregninger, som ere fremsatte i Betænkningen, men skal henvise til disse Beregninger. Jeg tror, at det deraf vil fremgaa, at Regeringen har foreslaaet Udførselsgodtgjørelsen sat noget for høit. Smidtestid er jo hele Udvalget enigt med Regeringen om, at en Nedsættelse bør finde Sted og det er derfor en Hensigt fra Flertallets Side til det ærede Æhing, om det vil følge Flertallet i dets principale Forslag, hvilket vi antage er det Korrekte, men da vi under alle Omstændigheder mene, at en Nedsættelse bør finde Sted, have vi tilladt os subsidiært at stille et Forslag, som i Realiteten gaar ud paa det Samme som Regeringens Forslag. Hvad det Formelle angaar, den Maade, hvorpaa Lovforslaget er formuleret, afviger det i eet Punkt temmelig væsentlig fra den tidligere Lov af 24de Februar 1865, idet det ikke særlig er betegnet, at en Del af Udgiftsgodtgjørelsen skal referere sig til den ordinære Afgift og en Del til Krigsstatsforhøielsen. Denne Afstilling mellem den ordinære Brændevinsafgift og Krigsstaten er, ligesom den tilsvarende Afstilling mellem Indførselstolden og Krigsstatsforhøielsen paa Indførselen, bleven opretholdt i alle de Love, der hidtil ere udstedte, og den er ogsaa opretholdt paa de aarlige Finantslove. Da Udvalget betragter Krigsstaten i dens Princip og i dens Bestemmelse som en forbigaaende Stat, der i Grunden burde være ophævet for længe siden, men ialtsald snarest mulig middelbart eller umiddelbart bør bortfalde, foreslaar man, at den nærværende Lov bliver formuleret paa samme Maade, og at dette gives et bestemt Udtryk i Loven. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og afvente den høitærede Ministers Udtalelser i saa Henseende.

Scharling: Det Angreb, som Udvalgets Flertal i den foreliggende Betænkning har rettet paa Finantsministeriet, fordi det ikke tidligere er fremkommet med det foreliggende Lovforslag, foranlediger mig til nogle Bemærkninger, idet jeg navnlig vil gjøre gjældende, at er der Noget, der er ubesgjætt til at fremsætte et saadant Angreb, er det formentlig den ærede Ordfører (Zauber). Det gjøres i Udvalgets Flertals Betænkning gjældende, at der i Finantsaarene 1874—79 er lidt et aarligt Tab for Statskassen af 15—16,000 Kr. i disse Aar, og det siges da, at et saadant Tab forekommer, det ikke Udvalgets Flertal, at Regeringen burde have ladet fortsætte sig det ene Aar efter det andet uden at henlede Repræsentationens Opmærksomhed derpaa og foreslaa Forholdsregler derimod. Jeg tror nu, at hele denne Beregning er af temmelig omtvistelig Natur. Man kan ganske vist nu bagefter, naar det viser sig, at der tilvirktes et saa stort Udbytte pr. Td. Karum, som det nu oplyses, sige, at Statskassen i disse Aar har lidt et Tab af den Størrelse, som Ud-